

ZENEISÉG ÉS HANGZÁS A KÖLTÉSZETBEN

Zenei elemek és auditív jelenségek Kosztolányi Dezső korai költészetében

Szerző: BÚS Natália PhD, I. évfolyam

Témavezető: Dr. ORBÁN Jolán egyetemi tanár

Intézmény: Pécsi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar, Irodalomtudományi Doktori Iskola, Pécs

A kutatás alaptézise, hogy a zenei műalkotások a festészeti műalkotásokhoz hasonlóan a jelentés és a szerkezet szintjén is meghatározó szereppel bírnak az irodalomban. Ez alapján a TDK-dolgozat középpontjában a költészetben megjelenő zenei elemek és auditív jelenségek analízise áll.

A vizsgálat tárgyát Kosztolányi Dezső korai költészete, pontosabban *A szegény kisgyermek panasza* (1910–1923) című kötet képezi, amely a huszadik század első felének magyar irodalmában egyedülálló összetettségben mutatja be a zenei és az egyéb akusztikus elemek jelentés- és szerkezetalakító szerepét.

A kutatás elméleti hátterét egyfelől azok a szövegek képezik, amelyek a hang kérdését afelől vizsgálják, hogy az milyen formában kerülhet újra a poétikai, líraelméleti diskurzus középpontjába, másfelől azok a zenetudományi tanulmányok, amelyek a hermeneutika, a dekonstrukció, a pszichoanalízis, vagy éppen a kultúratudományok módszertanát és fogalomtárát használják fel.

Kulcsszavak: zeneiség, hangzás, akusztikus elemek